

המספרים הולכים והולכים

ואיך שום מעצור באופק!

קשה לפתוח על זה דיון...
אך חובתנו לחשב מסלול מחדש!

הנתונים שמגלים את הכאב העצום...

הפקה: מרכז השידוכים | כתיבה ואסטרטגיה: יעקב שובקס
מיתוג ועיצוב: סטודיו אורגניל - שיע ברם | עריכת לשון: ח. גרויז 052-7624522

הכי טוב היה, אם יכולנו להמשיך לשתוק ולהסתיר, ולהגיד 'הכל בסדר'...

אך אל מול עיניהם הכאובות של אלפי הורים מודאגים, שאינם מצליחים להירדם בלילות וחוששים על עתיד ילדיהם, אנו מרגישים חובה להציף את הנושא הכאוב ולהביא את השינוי.

נכון. בחוץ יש שקט. אף אחד מאותם הורים לא מעז לדבר. גם הם חוששים שהחשיפה הזאת תפגע בשמם הטוב, ותרחיק מהם עוד יותר את השידוך המיוחל...

וגם אלה שכבר נחשפו לכאבם הגדול, העדיפו - מפני כבודן של המשפחות - לשתוק. הם חשבו להתעלם מהמצוקה שלהם מתוך ציפייה שהפתרון יבוא מעצמו - - -

אך לצערנו זה לא קרה. במשך שנים רבות, בעיית השידוכים בציבור החסידי נדחקה לצד... וכך הגענו היום למצב בלתי נסבל, שכבר לא ניתן יותר להבליג ולהסתיר אותה.

כמות השדכנים שידועים ומוכנים לעסוק בתחום הזה, הגיעה לשפל חסר תקדים!

וככל שהמצוקה מחריפה, כך גם התפקיד של השדכן הופך להיות מורכב הרבה יותר... אם בעבר השדכן היה צריך להציע הצעות ולהוביל לסגירתן, היום הוא אמור להתמודד מול הורים שנמצאים על סף ייאוש, כאלה שקשה להם עם המצב שנקלעו אליו והם מצפים לאוזן קשבת, הם מחכים שמישהו יבין אותם וידע לכוון אותם נכונה.

מדובר במשפחות טובות ומצוינות שלא חלמו אף פעם להיות במצב הזה, ואין להם

שום מושג כיצד הגיעו למצב הזה... הם מצפים מהשדכן שיקשיב ויבין את מצבם, אך לצערם הגדול הם מוצאים את עצמם מול שדכן עמוס לעייפה, המנסה לפלס את דרכו בתוך רשימה עמוסה עם מאות שמות שאף אחד עוד לא הצליח עד כה להגיע אליהם. העומס הזה אינו מאפשר לו להתפנות באמת ולהיות לגמרי עם ההורים שהוא בקשר איתם... וזעקתם מגיעה השמימה.

אלפי משפחות בקרב הציבור החסידי מחכות ברגעים אלו ממש - שמישהו ירים אליהן טלפון, ישוחח איתן וינסה להבין את המצוקה שלהן. ואין קול ואין עונה...

לאחרונה, קמו ארגונים רבים בתוך הקהילות עצמן, שהחלו להציף את הכאב העצום, שאינו נשמע כמעט בחוץ... רבנים ואדמו"רים חשובים נכנסו לעובי הקורה ומתחננים לעסקנים ולאנשי ציבור להרים קול זעקה ולהביא בשורה וישועה.

את הזעקה הזאת אי אפשר להשתיק. הם מתחננים בשם אלפי משפחות בקהילות החשובות ביותר שאינם מוצאים מענה למצוקה שלהם.

הפעם זה לא כסף ולא כל צדקה אחרת... זה החיים שלהם. ההורים אינם מסוגלים להמשיך לסבול, כשהם רואים את הבנים והבנות שלהם מתבגרים ואין מי שיבוא עליהם לעזרה בשעה קשה זו.

וכשרואים את הנתונים הנוראים אנו מבינים את חומרת המצב. כאשר לנגד עינינו נחשף מספר עצום שלא הכרנו שנים רבות בקהילות החסידיות... **נכון**

לרגע זה - כ- 47% מהבחורים והבנות, נכנסו כבר לשנה השנייה של תקופת השידוכים, ואין להם שום מענה בפתח!!!

אם לא נעצור כאן ונעשה פעולות בשטח לטיפול בשורש הבעיה, המספרים הללו רק יעלו ויטפסו מעלה, חלילה.

אל מול הנתונים האלה, אנו מחויבים לפעול כדי להביא פתרון עמוק ואמיתי, שיחדור לשורש העניין ויחולל את השינוי המתבקש כל כך.

כי ברגע שיש בידנו את האפשרות והכלים להוביל את השינוי, אנו מחויבים לפעול ביתר שאת כדי שנוכל בס"ד להביא אור וישועה לאותן משפחות, ולא לפנים הנוספים שיצטרפו בשנים הקרובות לרשימה.

בתחושת שליחות, אנו מעבירים את הפנייה הנרגשת מפי ההורים הכאובים, המתחננים לכל אחד ואחד שהקב"ה חנן אותנו ביכולות המתאימות, ויש לו את הגישה הנכונה ואת היכולת להתחבר, להקשיב ולסייע לשיפור המצב - להצטרף למעגל ההולך ונבנה לשיפור תפקוד השדכנים, ולהביא בס"ד את השינוי המיוחל כל כך.

בנוסף לתפילות ולבקשת רחמים וישועות מאת ה', אנו מצווים לעשות את ההשתדלות האפשרית, ולהמציא מזור ותרופה למכה. כולנו תפילה שחפץ ה' בידנו יצליח, ונזכה להביא בשורה וישועה לאלפי המשפחות המצפות בכיליון עיניים לבשורות טובות!

כששני הצדדים סוגלים

מ 33 אל 37..

הורים בתקופת השידונים מתוסכלים וכואנים...

יושב לו אבא בביתו, והוא מתפלא מדוע עוד לא החלו להגיע הצעות עבור בנו הבכור...

"בסך הכל יש לי בחור טוב", הוא אומר לעצמו, כשהוא מתפלא האיך ייתכן שבדיוק הוא נשכח בצד.

אחרי כמה חודשים של שתיקה רועמת, סוף סוף מישהו מתקשר ומזדהה כשדכן... אך לתדהמתו הגדולה, הוא משמיע באוזניו איזושהי הצעה שהיא ממש לא רלוונטית...

"מה?!" הוא שואל את השדכן, "לא יכולת לעשות בירור קצר על הבן שלי לפני שאתה מתקשר ומציע לי רעיונות המנותקים לגמרי מהמציאות?!"

השדכן בצד השני, מופתע מהתגובה הזועמת של האב, כי הוא כלל אינו מעלה בדעתו שההורה יושב כבר חודשים ארוכים ומצפה לשיחה הזאת... ומתוך חוסר הבנה של המציאות, הוא מסיק לעצמו מסקנה מהירה, שעדיף לא להתעסק עם המשפחה הזאת... "זה לא ילך בקלות איתם..." הוא מנבא במחשבתו כאשר הוא מחליט

לעבור לשם הבא ברשימה...

"כבר היה לי פעם, ששדכן התקשר להציע לי את הבת של המחותר הקודם שלי..." מספר אחד ההורים כשהוא מנסה לתאר עד כמה השדכן אינו בקי במידע ומפזר הצעות ללא שום קשר למציאות...

"בדרך כלל", הוא מוסיף, "השדכן מפציץ בשיחה אחת 5-10 שמות במקביל. וכשאני מנסה להבין ממנו למה הוא בחר דווקא בשמות האלה, אני לא ממש מצליח להבין זאת... מסתבר שהמטרה שלו היא שאם אחד מהשידוכים האלה בסוף יצא לפועל, הוא יוכל לטעון שהוא הציע זאת ראשון..." מסיים האבא בכאב עמוק, כאשר הוא מרגיש שהשדכן עסוק אך ורק באינטרסים האישיים שלו, ולא באמת מתכוון לעזור לבן שלו...

לפעמים, ההורה מנסה להסביר לשדכן מה מפריע לו בהצעה שלו, אך הוא נתקל בחוסר עניין להבין אותו ולרדת לסוף דעתו. "אני מרגיש שהשדכן סתם יורד עלי... הוא בכלל לא מוכן להקשיב לי ולנסות להבין על מה אני כועס ולמה אני מצפה ממנו..." מביע אחד ההורים את תסכולו.

"בשטיבל שלי", מספר הורה אחר, "מתפלל אחד השדכנים המוכרים. היינו תמיד בקשר טוב והוא יודע היטב שיש לי בחור בשידוכים שאני נסחב איתו כבר יותר משנה. אני כל כך מצפה שהוא יבוא אלי עם

איזושהי הצעה, אך בינתיים אני ממתין לשווא..."

"אין לי שום אמון בשדכן", אומר לנו הורה כאוב נוסף, ששוחחנו איתו לקראת הכנת הגיליון. "אני שומע על השדכן שהוא לא מבין אותי... ברור לי שהוא בעצמו עוד לא היה אף פעם בצומת של שידוכים לילדים. הוא בכלל לא מסוגל להבין מה מתחולל בצד השני של הטלפון ולכן הוא מתנהג מולי באטימות כזאת..."

"לא פעם", הוא ממשיך לגולל את כאבו, "הציעו לי רעיון, הלכתי והשקעתי שבועות בבירורים ואני חוזר לשדכן כדי לתת תשובה חיובית, ומאז - שקט... אין שום תגובה! ותאר לעצמך, שאותו אחד שהציעו לי יכול להתפלל איתי בבית מדרש... כל פעם שאני עובר לידו אני מסמיק כולי, כי השדכן לא טרח לעדכן אותי, אם הוא עדיין בעניין או לא..."

ואם חשבנו שהאבא הזה יושב בחיבוק ידיים, ממש לא: "כמה וכמה פעמים ניסיתי להתקשר לשדכן, לקבל ממנו עדכון, אך הוא תמיד ב'ממתינה' והוא מצידו אף פעם לא טורח לחזור אלי... כמה זמן הוא יכול למשוך אותי במתח רב כל כך?!" שאלה שנותרת באוויר ואין עליה מענה...

האם עשינו משהו, כדי לחסוך מאותם הורים את הכאב והתסכול הנוראים כל כך?!

אנו חייבים לבנות את

ואה צ'ה שני..

אכזבות, עלבונות ותחושות קשות, שרק מעטים מוכנים לעבור אותם...

הוא לא התכוון אף פעם לעסוק בשידוכים...

הייתה זו פעם אחת, שמישהו ביקש ממנו טובה. מדובר היה בחבר או קרוב משפחה שביקש ממנו להשפיע על מאן דהוא בעניין שידוך מסוים... ומאז - ללא שום תוכנית - הוא התחבר לתחום והרגיש בזה שליחות, עד שהוא החליט לנסות להציע מעצמו רעיונות לאנשים בסביבתו. רק מאוחר יותר הוא הבין שהוא היה תמים מדי כשחשב שאנשים ישמחו לשמוע ממנו את הצעותיו... כי מהר מאוד הוא מצא את עצמו מתמודד מול יחס נורא וזלול מחפיר בו ובהצעות שלו...

כל פעם שהוא צריך להעז להתקשר למישהו, הוא חושב עשרות פעמים לפני השיחה. הוא צריך לאזור לעצמו כוחות נפש אדירים כדי לערוך את השיחה הזאת. ולאחר כל ה'הכנה דרבה', אותו אחד כלל לא עונה לו... ובמקרה הפחות טוב, הוא מתייחס אליו בזלזול כאילו הוא התקשר אליו בכלל כדי להתרימו למאצ'ינג השכונתי...

אחרי כמה שנים של התעסקות בתחום, הוא כבר מכיר מדי הרבה אנשים שנפגעו ממנו מהצעות לא מכוונות לדעתם, או שהתאכזבו מכך שהוא לא התקשר מספיק להציע להם רעיונות, ולפעמים - במקרי קיצון - הוא מוצא את עצמו בסיטואציות קשות ומביכות, בהן הורה מתוסכל שוטף אותו בקיתון של רותחין לעיני רבים, ולא בוחל להוציא עליו שם רע בגין כך שהוא

לא עושה את עבודתו נאמנה - לטעמו.

האמת תיאמר: אכן לשדכן הממוצע אין באמת את האמצעים להשיג מידע הנדרש על כל הרשימה הארוכה שברשותו... כי מאיפה עליו להכיר כל כך הרבה משפחות?! ומכאן, הדרך לפגיעות ולהיעלבויות מצד ההורים, קצרה מאוד...

במסגרת תפקידו של השדכן, הוא מתמודד הרבה עם נקודות משבר, כאשר אחת ההצעות מתקדמת לטיבה ונראה שמגיעה לקו הגמר, אך ברגע האחרון הכל מתפוצץ... אין מילים שיכולות לתאר את התחושות הקשות והאכזבה הגדולה שאופפות את השדכן במקרים אלו... הן משאירות אותו חסר אונים לחלוטין, וזאת משום שאין לו שום דרך לדעת למה השידוך נפל ובמה עליו להשתפר כדי שבפעם הבאה זה ילך עד הסוף. הכאב והתסכול משתיקים אותו למשך תקופות ממושכות, ואין לו מאיפה לשאוב את הכוחות להתחיל להניע את הגלגל מחדש...

"ויש גם משברים גדולים מכך..." משתף אותנו אחד השדכנים הוותיקים. "לא פעם קרה ששידוך שעבדתי עליו חודשים ארוכים נתקע איפה שהוא, ולמרות כל המאמצים לא הצלחתי לקדם אותו, ולאחר תקופה אני 'מתבשר' שהשידוך נסגר והשושבינים הפעם היו מישהו אחר... במקרים כאלה המשבר כפול ומכופל. בכל מקרה מאכזב אחר אני עוד יכול להרגיע את עצמי שהשידוך לא היה משמיים - אך במקרים כמו זה, אני אוכל את הלב שלי הרבה יותר, כשאני לא מבין - איפה טעיתי ומה השני הצליח לעשות אחרת, שאני לא ידעתי לעשות כמוהו...!?"

מרבית השדכנים סבורים שהם עוסקים

בהימורים. "מנסים עשרות או מאות פעמים, עד שאחד בסוף מצליח..." הם אוהבים לתאר את עבודתם. אך העיסוק ללא הבנה והגדרה ברורה, שוחק ומתסכל... ואת זה השדכנים מבינים היום יותר מאי פעם.

אל מול חבריהם בבית המדרש, שלא נגזר עליהם לעסוק בשידוכים - עיניהם יוצאות בקנאה. "אחרי תפילת שחרית, אני רואה את החברים שלי יוצאים לעבודה כאשר הם יודעים שבסוף החודש תגיע התמורה... אך בעבודה שלי, אף אחד לא מבטיח לי תמורה עליה. יכולים לעבור עלי חודשים ארוכים של עבודה מאומצת, תוך לחצים ומתחים גדולים, ובסוף אין לי עם מה לבוא הביתה..." מתאר באוזנינו אחד השדכנים את התחושות הקשות.

"ומה קורה כאשר אחרי כמה חודשים, סוף סוף שידוך אחד נסגר ברוך ה'?!" מוסיף שדכן אחר את דבריו, "אז, המחותן לא מבין על מה מגיעה לנו תמורה, ובמקרים חריגים, יש גם שמחליטים זאת הלכה למעשה..."

הגשר שיחבר ביניהם!

הגשר כבר קיימים!

הכשרה ולייווי
להצלחה בשידוכים

מרכז השידוכים

בהנהלת ר' דוד יונה קליין

צריך רק
להכיר
אותו
ולעבור
דרכו...

החזון של 'מרכז השידוכים' - בהנהלת ר' דוד יונה קליין, נחשף:

השדכן, מעניק שירות להורים!

לעצמי רק את הכלים שעוזרים ומסייעים לי להצליח.

מאותו רגע בו החלטתי לקחת את התפקיד החובבני של השדכן ולהפוך אותו למקצוע, הכל נראה אחרת!

במקום שחיקה, קיבלתי רצון עז להתפתח בתחום יותר. במקום מרדף אחרי הורים, הם דווקא אלה שהחלו לרדוף אחריי ולבקש את עזרתי... במקום להעדיף את השידוכים הקלים, אני מרגיש חשיבות והנאה מיוחדות לעסוק דווקא בשידוכים מורכבים.

אחרי שראיתי אצלי שינוי גדול כל כך, התחלתי במקביל להדריך שדכנים באופן אישי, גם כאלה שעוד לא הצליחו אף פעם - ואז גיליתי כמה אפשר להעצים ולשדרג את עבודת השדכנות ולהפוך אותה למקצוע מכובד ונחשב.

בדיוק כמו בכל מקצוע אחר, יש כאלה ש'נולדו עם זה' ויש להם יותר יכולות להצליח בתחום, אך גם הם, כדי להפוך למקצוענים, נצרכים לעבור השתלמויות ולרכוש ידע מקצועי נוסף שיעזור להם להצליח בתפקידם.

לעומת זאת, העוסקים בשידוכים מתמודדים מול קשיים אדירים, כשאינן בידם שום דרך ושום אמצעי להתגבר עליהם, וזה מה שיוצר את השחיקה והמרמור המוכרים לכולנו בקרב השדכנים המתחילים - למרות העובדה שמדובר באחד התפקידים החשובים ביותר עבור עתידנו. תפקיד, שבעבר הלא רחוק עסקו בו, בחיל וברעדה, יהודים חשובים ונכבדים, יראים ושלמים. והוא גם נותן לעוסק בו תחושת סיפוק עילאית והנאה מיוחדת. כי השחיקה מגיעה בעקבות חוסר היכולת של השדכן להתמודד מול מצבי משבר והוא מרגיש חסר אונים לחלוטין.

בשונה מתפקידים מאתגרים אחרים, השדכן מתמודד לבדו בתפקיד המורכב, אין לו סביבת עבודה שבה הוא יכול לשתף, ובדרך כלל הוא מחויב לשמור בדיסקרטיות

כבר יותר מחמש עשרה שנים, אני זוכה לעסוק בקודשים ולתרום מחלקי ועמלי, בבניית בתים נאמנים בישראל. אין זה סוד, כי העיסוק בשידוכים כבר מזמן אינו משאת ליבו של המון העם... יש כאלה שאף בוחרים לכנות את התחום כ'שוק הימורים'... וזאת משום שהשדכן עצמו אינו יודע להגדיר, מה הוא עושה כדי שהשידוך יצליח - אלא הוא עוסק בניסויים... הגדרה זו בוודאי לא תורמת לשיפור התדמית של השדכן המצוי.

כל אדם באשר הוא, רוצה לעסוק בתפקיד שהוא רואה בו שליחות. שבו הוא מרגיש שיש לו את הכלים להתקדם ולהתפתח, ובכך להביא את חלקו, כדי ליצור משהו טוב ומועיל לסביבתו. אך כאשר הדברים האלו חסרים, נוצרת שחיקה!

עבודת השדכנות, נעשית במשך שנים ללא שום שיטה. השיטה היחידה שקיימת היא: מנסים אין ספור פעמים, משכנעים, קצת מגזימים, פה ושם מעגלים פינות... עובדים עד השעות הקטנות של הלילה, ובסוף - - - יש גם כמה הצלחות...

לאחר שנים רבות שבהן עסקתי בשידוכים, הגעתי גם אני לרגע השבירה. למרות ההצלחות הרבות - העבודה הזאת התישה אותי לחלוטין. גם אני - כמו כל שאר השדכנים - התמודדתי מול הורים שהתלוננו ונעלבו ממני. מצאתי את עצמי מתמודד לבדי מול אתגרים שאיימו לשבור אותי. ברוך ה', ברוב חסדיו, במקום להתייאש ולהרים ידיים, החלטתי לקחת את העבודה הלא מוגדרת ולהפוך אותה למקצוע מן השורה.

במשך תקופה ארוכה, למדתי לעומק את התפקיד שלי. פירקתי את כל תהליך השידוך לכדי שלבים מסודרים ומפורטים. רשמתי לעצמי את כל הטיפים והשיטות שהתרגלתי לעבוד באמצעותם, והפכתי אותם למשהו מסודר. במקביל גם למדתי שיטות רבות בתחום ההשפעה, ולאחר שניסיתי את כל הדברים בשטח, בחרתי

ההורים ולהתחנן בפניהם שיקשיבו לו... תפקידו של השדכן להעניק שירות בדיוק כמו כל איש מקצוע אחר שאנשים רגילים להיעזר ולהיוועץ בו כשהם נדרשים לכך, אם זה ייעוץ חינוכי או כל דבר אחר.

ברגע שתפקידו של השדכן יהיה זהה לכלל נותני השירות המוכרים בימינו, והוא יוגדר כאחד שמעניק שירות וליווי מקצועיים להורים, אזי ההורים עצמם ייצרו איתו קשר ויבקשו לשבת איתו בצורה מסודרת ומכובדת על הצעות רלוונטיות - וכבר ניתן למצוא היום הנהגה כמו זו בקרב משפחות מכובדות וחשובות.

כאשר אנו נמצאים במצב שבו כל הצדדים סובלים, אזי הדרך היחידה שלנו לחבר בין הקצוות הללו, היא באמצעות סלילת דרך פעולה חדשה, שבה הצדדים לומדים להתנהל ביניהם בהבנה הדדית מקסימלית, בחיבור בינאישי ובאמון הדדי מלא - גם כאשר מדובר במקרים מורכבים יותר.

על זאת כולנו מסכימים: ברגע שההורים יקבלו מהשדכנים ערך אמיתי, כאשר הם זוכים לקבל ממנו ליווי והכוונה אישיים במשך תקופת השידוכים, אזי כל הגישה למהותו של השדכן תשתנה מהקצה אל הקצה, ואיתה גם תגיע העלאה בשכרו של השדכן, שכל כך מצפה שהיא תקרה לאחר כל כך הרבה שנים שהמצב תקוע במקום אחד...

העלאת תגמול השדכן בעתיד, תתרום אף היא את חלקה ותיצור יותר רצון ומוטיבציה מצד השדכן להשקיע בעבודתו, ואין ספק בעובדה שההורים יעשו זאת בשמחה ובחפץ לב, כאשר הם יודעים שהם מקבלים תמורה מלאה לתשלום שלהם.

ומכאן הפנייה להורים הנכבדים העומדים כעת בתקופת השידוכים: בחרו לכם שדכן שמבין לליבכם, צרו איתו קשר בעצמכם - כפי שכבר מקובל אצל משפחות רבות ונכבדות - והתייחסו אליו כאל כל נותן שירות אחר... כך תגלו מולכם שדכן ששמח לעזור ולסייע, ובעזרת ה' תראו בכך שינוי גדול ומבורך.

על הנתונים האישיים שהוא נחשף אליהם בדרך קבע בעבודתו. כך שבכל משבר ונפילה, הוא מוצא את עצמו מתמודד עם עצמו מול המבוכה האישית שלו וחוסר ההצלחה. (כל זאת, עוד לפני שנגענו באלה שעוסקים בשידוכים - פרק ב', או עם מעוכבי זיווג, שם, כל מה שכתבנו עד כה, זו רק ההקדמה...)

מאותו רגע בו התחלתי להכשיר שדכנים באופן אישי, מתוך רצון להתפרנס גם מכך, החלו להגיע אלי פניות רבות מצד הורים כאובים ועסקנים חשובים מכל מיני קהילות, כאשר הם מבינים שבפעילות הזאת טמונה הפתרון לבעיה הקשה והכואבת של עולם השידוכים.

הפתרון מתחיל מהשורש!

תוכנית ההכשרה של 'מרכז השידוכים' נותנת מענה מושלם ומטפלת בשורש הבעיה, בכך שהיא מייצרת את השינוי האמיתי שמתחיל עוד מהשלב הראשון, באמצעות העובדה שאנו הופכים את תפקידו של השדכן, לשירות מקצועי הניתן על ידי אנשי מקצוע שמבינים את תפקידם ונמצאים בשטח כדי ללוות את ההורים ולעזור להם לשדך את צאצאיהם.

אל מול עינינו עומד החזון הגדול, להביא עוד כוחות חדשים ומוכשרים לעסוק בעולם השדכנות. את היעד הזה נשיג רק באמצעות פעילות ההכשרה האינטנסיבית שאנו מבצעים בימים אלה. זאת מתוך הבנה פשוטה שככל שעבודת השדכנות תהיה מקצועית יותר, כך תשתנה בהתאם ההתייחסות של ההורים ושל הסביבה לשדכן, מה שיהפוך את העיסוק בתחום לנחשק ונכבד הרבה יותר, מה שיוביל אנשים מוכשרים רבים לבחור לעסוק דווקא בתחום החשוב הזה, שמעבר לזכויות הסגוליות שטמונות בו, גם יוסיף כבוד והערכה, כמו בכל תפקיד אחר בעל חשיבות דומה.

הפעילות שלנו מתמקדת בעיקרה ביצירת שינוי עמוק במהות תפקידו של השדכן. בשונה ממה שאנשים חשבו עד היום, תפקידו של השדכן אינו לרוץ אחרי

ב'מרכז השידוכים' משקיעים מאמצים גדולים, בשיתוף עם נציגי קהילות ואנשי מקצוע בעלי שם, כדי להוסיף באופן מיידי עוד עשרות רבות של שדכנים מקצועיים, כאלה שיודעים בסייעתא דשמיא להעניק לציבור ההורים שירות מקצועי.

במשך כחצי שנה אנו מכשירים את השדכנים ומעניקים להם את הכלים לעשות את מלאכתם בשיטה ייחודית, שתחסוך מהם את כל הקשיים וההתמודדויות שפורטו לעיל בהרחבה, וכך הם יוכלו ליהנות מעבודה מסודרת, מוגדרת ומקצועית, שיש בה גם שכר נאה ומכובד!

המהפך הגדול יתחיל אט אט לרדת לשטח, כאשר ציבור ההורים יתחיל להתרגל לחוויית שידוכים אחרת לחלוטין, כשהם מקבלים שירות מקצועי משדכנים שהודרכו והוכשרו לכך, והם יודעים לרדת לפרטים, להבין ללב ההורים ולמנוע מהם את ההתמודדות והתסכול בתקופה זו. השדכן ילווה אותם במשך כל תקופת אירוסי הצאצאים, בסייעתא דשמיא.

בחזית המערכה

תוך כדי הימים העמוסים של חגי תשרי שעל"ט, הצלחנו לאסוף לשיחה ארבעה שדכנים מובחרים, העושים מלאכתם מתוך שליחות ונאמנות רבה. הם ניאותו לשתף את הציבור בהתמודדות היומיומית, בדרך הקשה שהם עשו במהלך השנים האחרונות. הם גם שמחים לענות על השאלות הקשות, והם חושפים כאן לראשונה את הבשורה החדשה שהם גילו, שדרכה הם מצליחים בס"ד לעשות את מלאכתם בתחושה טובה תוך שהם נהנים מסיפוק רב ועצום, והם גם זוכים לקצור פירות מבורכים בחסדי השם.

ראשית, אשמח לשמוע ממכם, איך הגעתם בכלל לעסוק בשידוכים?

ר' משה דוד אשכנזי, אברך חסיד גור מאשדוד, פותח ראשון במענה פיו: "למי שלא מכיר, אני משמש כמגיד שיעור בישיבת 'תפארת משה בצלאל' בירושלים. במסגרת ההיכרות שלי עם הבחורים, ביקש ממני פעם ידיד טוב לעשות עימו טובה אישית בכך שאעזור לו למצוא בקרב תלמידי הישיבה - בחור שמתאים לבתו. לאחר כמה ימים חזרתי אליו עם הצעה כלשהי וברוך ה' השידוך אכן נסגר בשעה טובה. היה לי מזה סיפוק גדול מאוד, וגמרתי אומר בליבי, לתרום את חלקי כדי לסייע להורים נוספים. "מטבע הדברים, כמגיד שיעור בישיבה - מגיעים אלי הרבה שאלות ובידורים על בחורים בישיבה, ומאז התחלתי לנהוג כך שברגע שעולה לי בראש הצעה אחרת שלפי דעתי מתאימה יותר, אני מציע זאת להורים, וכך בס"ד אחרי שבע שנות עשייה, אני כבר יכול לספור יותר מ-60 שידוכים שזכיתי להיות שותף בסגירתם".

לעומתו, **ר' אשר אנשיל רוזנגרטן** חסיד בעלזא מבני ברק לא חיכה לתפקיד בישיבה כדי לחשוב על שידוכים. הוא החל בתפקידו עוד בהיותו בחור בישיבה. "אצלי העיסוק בשידוכים מושרש היטב בשורשים. זה התחיל אצל סבא שלי, הגה"צ ר' שמואל רוזנגרטן זצוק"ל - ראש ישיבת בעלזא, שכידוע עסק בשידוכים וידיו רב היו לו בהקמת עשרות מפארי המשפחות בקהילתנו, והמשיך לאחר מכן אצל אבי שיבלחט"א ר' אברהם דוד שיחי מירושלים, אשר אף הוא נהג במשך שנים רבות לעסוק בשידוכים. אך למרות השורשים הרבים, ולמרות הניסיונות הרבים, זה הלך לי מאוד קשה..."

כל אחד עם הרקע שלו. **ר' חיים יענקל נאגל**, שדכן ותיק בקהילת גור באשדוד, מגולל בפנינו התחלה מזווית אחרת לחלוטין. "היה זה כאשר בני הבכור הגיע לגיל השידוכים, והחלטתי לא להמתין לאף אחד ולנסות בעצמי לאתר עבורו את בת זוגו. כאשר זכיתי בס"ד לחגוג את אירוסיו בשעטנו"מ, החלטתי שהתחום הזה מושך אותי, וברוך ה', לאחר שש

רק אחרי שהם נסחפו אל
תוך ההרפתקה הזאת,
הם גילו עד כמה **השטח
זועק לעזרה ומצפה
בכיליון עיניים לטיפול
המסור שלהם** • לקראת
פתיחת המחזור הבא, הם
נפגשו כדי לגולל בפניכם
את הדרך הארוכה שהם
עשו, **וחושפים כאן את
ההתמודדות הקשה
ורגעי המשבר שאיימו
לשבור אותם** • הם גם
מנצלים את ההזדמנות
כדי לצאת לציבור
בקריאה נרגשת: **הצטרפו
אלינו לעבודת הקודש!** •
"נַחְנוּ נַעֲבֹר חֵלוּצִים"

"העצ שלי כשדכן הוא לא
רק לספור שידוכים, אלא
בעיקר לעשות את העבודה
שלי במקצועיות במסירות
ובלב רחב"

ר' חיים מושקוביץ

"בעבר הרחשתי שאני עוסק
בהימורים, לא הבנתי איפה הכוח
והסמכות שלי להשפיע על אחרים.
היום, הליים שרכשתי הפכו את
העבודה שלי למקצוע"

ר' חיים יענקל נאלי

"ברגע שנוצר אמון בינינו
ההורים נשתפים אותי
בהתלבטויות ובחששות שלהם,
ואני ישרי אפשרות להבין אותם
ואעזור להם הרבה יותר..."

ר' משה דוד אשכנזי

"לא פעם הורים חוזרים אלי עם תשובה שלילית, והאתגר הוא להבין מה גרם להם להחליט כך. ברגע שנוצר אמון בינינו, ההורים ישתפו אותי בהתלבטויות ובחששות שלהם, ואז יש לי אפשרות להבין אותם הרבה יותר ואני יכול להדריך ולכוון אותם איך להתקדם מהנקודה הזאת..."

"פעמים רבות אני מגלה בשיחות כאלו שהם הגיעו למידע לא מדויק בעליל, ואז אפשר להתגבר על זה ולהציל את השידוך, וכך אני יכול לשמוח איתם כעבור כמה ימים עם שבירת הצלחת במזל טוב..."

אצל ר' חיים יענקל, האתגר הגדול מגיע מזווית אחרת לחלוטין. "אני חי בתחושה שיש כעת מאות הורים שמחכים לטלפון שלי... הציפייה הזאת מאתגרת במיוחד... אני מנסה להגיע לכמה שיותר, אך ברור שלא שייך להגיע לכולם, וזה מאוד מתסכל. לפעמים קשה לי ממש לפגוש חברים וקרובים שאני יודע שהם מצפים כל כך לטלפון שלי, ולצערי אני לא מצליח להגיע אליהם... וזה כואב."

בואו נעבור ברשותכם לשאלות הקשות: בתפקיד שלכם יש הרי יותר אכזבות מהצלחות, איך אתם מצליחים

אז ה'קריעת ים סוף' שלנו היא דווקא כשהשידוך לא נגמר, ואני לא מתכוון להפסד הכספי ובזבוז הזמן והאנרגיות. כי הקושי הגדול שלי הוא כאשר אחד הצדדים מעדכן אותי בתשובה שלילית, ואני הוא זה שצריך להתקשר לצד השני ולאכזב גם אותו. צריך לזה כוחות נפש עילאיים..."

ר' חיים אינו מצליח להתחבר כלל לשאלה. לדידו, המושג 'קריעת ים סוף' היה עד לרגע שהוא הצטרף לתוכנית הכשרת השידוכים. "מאז שהצטרפתי לתוכנית ההכשרה של ר' דוד יונה, חצייתי את הים... אני יכול לספר לך על ההתמודדות הקשה שהייתה מנת חלקי בתחילת דרכי, אבל היום היא כבר כמעט ולא קיימת..."

הוא נזכר בימים שבהם הפחד תקע אותו לחלוטין. "אני זוכר איך פחדתי שאנשים ייפגעו ממני ולא ירצו יותר לדבר איתי, זה משהו שתקף אותי לפני תחילת כל שיחה, ולקח לי הרבה זמן עד שהצלחתי לצלצל בסוף... אך כפי שאמרת, היום השיחות האלו הן לגמרי אחרת."

ר' משה דוד מחזיר אותנו לדבר על ההווה. "האתגר הגדול ביותר מבחינתי הוא לרכוש את אמונו של המחונן. התפקיד שלי הוא לא להציע - אלא להוביל את המחונן ולגרום לו להאמין לי ולהסכים עם מה שאני אומר לו."

שנים, כבר קשה לי לספור את כמות השידוכים שסגרתי מאז..."

השדכן הרביעי שהמתין עד כה בצד הוא ר' חיים מושקוביץ גם כן חסיד בעלזא מבית שמש. "אחרי החתונה לא יכולתי להתעלם מעשרות הבחורים המבוגרים שהכרתי, והחלטתי לקחת איתי שותף שאיתו אשב מדי יום על הרשימות ונסה למצוא רעיונות וחיבורים. עשיתי את זה מתוך תחושת שליחות עצומה, וברוך ה' הצלחנו לסגור אז שידוך לבחור בן 22 וזה נתן לי הרבה כוח וחשק להמשיך לעסוק בתחום."

חז"ל אומרים "קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף". תנסו לתאר איפה אתם מרגישים את זה?

ר' אשר סבור, שהקושי הגדול ביותר הוא העבודה הפנימית שלו עם עצמו. "האתגר הגדול ביותר עבורי הוא לתחזק את הכוחות הפנימיים כדי להיות עקביים בעשייה. הדלק היחיד שעומד לרשותי, זו הידיעה שמאות מחוננים מחכים לטלפון שלי, וזה נותן לי כל פעם מחדש את הרצון ואת הכוח להתחיל להניע את הגלגל קדימה."

"אבל אם שאלת על קריעת ים סוף,

לשרוד במצב כזה?

ר' משה דוד חולק עלי לחלוטין. "פעם מישהו הציע לי להיות שותף איתו בעסק של תיווך, שזה תחום ממש דומה לשידוכים. מתוך 100 עסקאות, בסוף אחת נסגרת. זה בסדר לחלוטין כי בשורה התחתונה יש בזה פרנסה טובה, אך בתכל'ס - 99 אחוזים מהעבודה שלי מתבצעים לשווא.

"לעומת זאת, בשידוכים אני עוסק כל הזמן בעבודת קודש, ללא קשר למה השיחה הנוכחית מועילה, והאם יצא מזה משהו בסוף. עצם העבודה שלי רצופה במתן עזרה וסיוע לאנשים, שחלקם ממש מחכים לשיחה ממני, ועצם קיומה מעודדת אותם ונותנת להם כוח למשך תקופה ארוכה...

"לכן, גם כאשר השידוך נפל, אני מרגיש שתרמתי המון בעצם השיחות שלנו, וכמובן אני משנן לעצמי את האמרה החסידית הידועה, שכל הצעה מקרבת את השידוך, אז גם אותו שידוך שבסוף נסגר על ידי שדכן אחר לא היה מגיע לעולם לולא העבודה שלי והשעות הרבות שהקדשתי למענה".

ר' חיים יענקל מוסיף, שבעבר אכן האכזבות היו משתקות אותו למשך תקופות ממושכות, אך היום האכזבות הללו הן הדלק להמשך העשייה. "כאשר כל חוסר הצלחה הופך להיות כלי למידה להמשך - זו ממש 'ירידה לצורך עלייה'. למדתי איך לנתח כל פעולה שלא הצליחה. אני עושה את זה היום כבר באוטומט. אחרי כל שיחה שלא הצלחתי להתקדם בה, אני מנסה ללמוד ממנה ומסיק מסקנות איך לשפר את השיחה הבאה. כך שאנחנו כל הזמן בדרך להצלחה הבאה..."

ר' אשר מוסיף קלות: "בסוף יש גם הצלחות שנותנות הרבה כוח להמשיך, וכשמסתכלים על התמונה המלאה זה ממש מרענן ומכניס אנרגיות רבות להמשך..."

ר' חיים מגדיר לעצמו משהו אחר לגמרי ככישלון: "כאשר שידוך נופל, זה חלק מהעבודה. אני מנתח את הנסיבות ולומד מזה לעתיד. אם שאלת על כישלונות, אצלי זה מוגדר אחרת... כאשר לא עמדתי ביעדים שלי, בהספקים - אז אני מרגיש כישלון, ואת הכישלון הזה אני

יכול לתקן ולשפר כל הזמן.

"היעד שלי כשדכן הוא לא לסגור שידוכים, אלא לעשות את העבודה שלי במקצועיות, במסירות ובלב רחב. כדי להגיע לתוצאות, אני מחייב את עצמי לעמוד ביעדים קבועים של כמות שעות שאני מקדיש לדבר, וכמות שיחות שאני עורך מדי יום. אי עמידה ביעדים אלה היא זאת שצריכה להטריד אותי ולהציק לי".

אין זה סוד, שענף השידוכים נמצא בתקופה קשה במיוחד. איך אתם מתכוונים לתרום לשיפור המצב?

ר' חיים מנסה בכל כוחו לגרום לעוד ועוד שדכנים להתחיל לעבוד בשיטה החדשה. "כשאני פוגש שדכן שמיואש כבר מהמצב, אני שואל אותו רק שאלה אחת: 'כמה שעות ביום אתה מקדיש לזה?' ואני חייב לומר שעוד לא מצאתי שדכן אחד שמקדיש לזה שעות קבועות מדי יום ולא רואה תוצאות. כאשר אנשים מבינים ששדכן זו עבודה ככל העבודות, שצריך להשקיע בה ולעשות אותה בצורה מקצועית ונכונה, אז הם מוכנים לחזור לתחום ומקבלים את הכוח להשקיע בו".

ר' אשר רואה שליחות גדולה בכך שהוא משמש מודל לחיקוי עבור אחרים. "אני מחכה לרגע שיקומו מתחרים חדשים מולי. אני מצפה שאנשים שמכירים אותי, ילמדו ממני שאפשר לבצע את עבודת השדכנות בצורה מכובדת ומקצועית, וכך ייכנסו בעזרת ה' כוחות חדשים לתחום ויעזרו לנו לעשות את השינוי שכולם מצפים שיקרה..."

ר' משה דוד מכיר את המורכבות של תחום השידוכים כבר שנים רבות, והוא מעלה נקודה נוספת שמקשה היום על ההורים: "היום, בעידן הטכנולוגיה, קל בהרבה להגיע למידע ולברר אודות ההצעה, מה שהופך את העבודה שלנו למורכבת הרבה יותר... ברגע שהורה לא סומך עלי, הוא תוך כמה שעות מקבל עשרות מידעים ודעות שונים על ההצעה שנתתי לו, וכטבע העולם, הוא יתקשה לקבל החלטה.

"התרומה שלי היא בעבודה שאני עושה,

שמאפשרת להורה לתת אמון בשדכן. כל הורה שאני מדבר איתו וגורם לו לחשוב אחרת על דמותו של השדכן. וזו התרומה שאני יכול לתרום לעולם השידוכים".

כפי שהבנתי מכם, כבר עסקתם בשידוכים עוד לפני שהצטרפתם ל'תוכנית ההכשרה'. למה לא יכולתם להמשיך בלי זה? הרי נדרשתם לשלם על כך הרבה כסף, לא?!

"האמת, כאשר הציעו לי להצטרף לתוכנית ההכשרה, שאלתי את עצמי בדיוק את השאלה הזאת", נזכר **ר' משה דוד**, אך היום הוא בטוח, שולוא תוכנית ההכשרה הוא כבר לא היה שורד יותר...

"עוד לפני שהצטרפתי לתוכנית הייתי שדכן מצליח, הייתי מבוקש מאוד בקרב הקהילה שלי, ואנשים פנו אלי מיוזמתם וביקשו שאעזור להם, אך היום אני מבין שאולי היו לי הצלחות, אבל האכזבות הרבות והעבודה הקשה שנתתי ללא שום הגדרה וללא הבנה בסיסית, היו גומרות אותי מבעוד מועד.

"ברגע שהתחלתי ללמוד את הכלים של ר' דוד יונה, גיליתי עולם חדש. הבנתי שהתפקיד הזה לא אמור לגמור את השדכן. להפך, התפקיד המאתגר הזה צריך לרומם אותי ולכבד אותי.

"אחרי שהבנתי מהי המהות של שדכן, הבנתי שהתחום נועד רק לאנשים בעלי כישרונות, שיש להם את היכולת לרדת לעומקם של דברים, לנתח את כל המהלך של השידוך, להבין מה עומד מאחורי כל אחד מהשלבים ולדעת לפעול נכון. כאשר אני פועל בצורה הזאת, יש לי סיפוק והנאה ואני רגוע ושלו הרבה יותר, גם בשעות המתוחות, הנפוצות לפני סגירת שידוך..."

"בעבר, כל שידוך שנסגר היה מכניס אותי לתקופת צינון. הטלטה הרגשית והמתח הרב שעברתי, היו גומרים אותי לתקופה ממושכת. היום יש לי את הכלים והכוחות להתמודד עם המצבים האלה, והעבודה שלי נעשית בצורה נעימה ומסודרת, כך שאני מודה לה' שהצטרפתי לתוכנית הזאת, ואני שמח על כל שקל שהשקעתי בה".

“אחרי
שהבנתי
מהי המהות
של השדכן,
הבנתי
שהתחום נועד
רק לאנשים
בעלי
כישרונות,
שיש להם
את היכולת
לרדת
לעומקם
של דברים,
לנתח את כל
המהלך
של השידוך,
להבין מה
עומד מאחורי
כל אחד
מהשלבים
ולדעת
לפעול נכון”

כשהתקשרתי להציע משהו, התלוננו שאני לא מציע הצעות רלוונטיות ולעגו לי, וכשלא התקשרתי, התלוננו מדוע איני מתקשר... הגעתי למצב שכל שיחת טלפון הייתה איומה ומפחידה.

“כשר” דוד יונה הציע לי להצטרף לתוכנית שלו, לא הבנתי על מה הוא מדבר. פחדתי שמישהו מגיע לעשות עלי סיבוב... אך ברוך ה' היה לי את השכל לעשות את הצעד הזה, והיום אני מבין שלא התחלתי להבין מה התפקיד של שדכן ואיך הוא צריך להתנהל.

“היום ב”ה יש לי את ההרגשה שהמחונן צריך אותי, ואם הוא חושב שההצעה לא מתאימה - התפקיד שלי להבין אותו ולדון איתו על זה, ולא להיעלב ולהפסיק את השיחה.

“אני נהנה מכל רגע של שיחה עם מחונן, כי אני מרגיש שליחות עצומה בעבודה הזאת. לא פעם אנשים אומרים לי שפעם ראשונה מישהו מדבר איתם לעניין... הנה, לפני מספר דקות סיימתי שיחה עם אבא לבחורה בת 27, והוא אומר לי שזאת הפעם הראשונה שמישהו מבין לליבו ובאמת מתעניין ומנסה לברר אצלו איך הוא יכול לעזור לו... שוחחתי איתו חצי שעה והקשבתי לו ארוכות, כך שגם אם לא ייסגר שום שידוך, עשיתי משהו גדול וחשוב עד למאוד... וזה נותן לי הרבה מאוד סיפוק”.

דיברתם כאן על הרבה דברים. אתם יכולים לתמצת לי מה לדעתכם החידוש הכי גדול בתוכנית ההכשרה?

ר' משה דוד מנסה לסכם את כל התוכנית במשפט אחד: “העובדה שאני יכול לנהל שידוך שלם בלי צעקות ורעשי רקע, וללא כל מתח וחשש, היא לדעתי החידוש הגדול...”

“אם בעבר חשבנו, מוסיף **ר' אשר**, “שכדי לעסוק בשידוכים צריך להיות קצת ‘יאכנער’ ואולי עם קצת ביטחון עצמי - התוכנית הזאת מגלה כי להצלחה בשידוכים קודמת הרבה הבנה איך שידוך עובד, ואיך צריך לפעול כדי שהעבודה הזאת אכן תיעשה בצורה מקצועית ועל פי תוכנית מוגדרת ומסודרת”.

“אצלי באופן אישי”, מוסיף **ר' חיים**

ר' אשר חושף, שהיו ימים שהוא היה סבור שההשתדלות שהוא עושה מספקת, אך האכזבות הרבות החלו לשבור את רוחו עד שהוא הגיע אל סף ייאוש וכמעט התנתק מהתחום לגמרי.

“משמיים, ברגעים הקריטיים האלה, פנה אלי ר' דוד יונה בהצעה להצטרף לתוכנית הכשרה ייעודית שהוא בנה לשדכנים. התלבטתי אם יש לי עוד בכלל סיכוי לחזור לתחום בכל הכוח, אבל ראיתי בזה סימן משמיים שרוצים שאמשיך לעסוק בזה.

“רק אחרי שהצטרפתי, התחלתי להבין שבעצם עוד לא התחלתי אף פעם לעשות השתדלות. פשוט לא עשיתי כלום, כי לא ידעתי מה אני צריך לעשות. הכלים שרכשתי היו ממש כמים קרים על נפש עייפה. קיבלתי פתאום כוחות חדשים לחזור לעבודת הקודש ולהשקיע בה את כל מרצי, וכך אני ברוך ה' מתקדם ומתפתח ומצליח לסייע לעוד ועוד זוגות לבנות בתים נאמנים בישראל.

“ואם אתה שואל על עלות ההכשרה אז אספר לך שתוך כדי הקורס כבר סגרת שידוך רציני מאוד, וזה כיסה לי את כל ההוצאות פי כמה וכמה. אחר כך חשבת, שאין אף תחום שבו ניתן בהצלחה אחר כך, לכסות את כל הוצאות הלימודים...”

ר' חיים יענקל ממשיך מהנקודה הזאת ומוסיף שבעצם הכלים האלה הפכו בעיניו את כל התדמית שלו על עצמו. “בעבר הרגשתי שאני עוסק בהימורים, לא הבנתי איפה הכוח והסמכות שלי להשפיע על אחרים. היום, הכלים שרכשתי הפכו את העבודה שלי למקצוע. אני יודע מה אני צריך לעשות כדי שהדברים יזוזו, ואת זה לא יכולתי לעשות לפני שהצטרפתי לתוכנית הזאת”.

את התשובה הנלהבת של **ר' חיים**, היה צריך להעביר בהקלטה מסודרת... הוא מתאר בפנינו את המשברים הגדולים שהיו מנת חלקו, ומספר על ההצלחה האדירה שהעניקו לו הכלים שרכש בתוכנית ההכשרה. “לפני כשנה, עבדתי על שידוך רציני מאוד, שנפל אחרי תקופה ארוכה מאוד של עבודה מתישה, והגעתי לקו השבר...”

“מעבר לאכזבה, הרגשתי תסכול גדול מהיחס העוין של הסביבה כלפיי. אנשים היו מציקים לי וכועסים עלי...”

גיליתי למפרע, שהוא לא מחפש לעשות לעצמו חיים קלים... להפך, הוא פועל לחלוטין מתוך מסירות ודבקות גדולה במטרה החשובה - לחולל מהפך היסטורי בעולם השידוכים ובתפקוד השדכנים, וזה אכן מצליח בס"ד, וכולנו עדים כיום לשינוי המדהים שהחל לקרום עור וגידים".

לסיום, מה המסר שלכם למי שמתלבט האם להצטרף אליכם למהפכה?

ר' משה דוד: "אם תמשיכו להסס, לא יצא מזה כלום. אם אתם מרגישים חיבור לתחום ובווער בכם בנשמה לעזור לאנשים ולעשות מזה גם פרנסה, תקפצו למים ותתחילו להשקיע בזה בצורה עקבית, ואין לי ספק שתזכו גם אתם לתרום את חלקכם למהפכה הגדולה בעולם השידוכים".

ר' אשר רוזנגרטן מבקש לפנות לקוראים בקריאה נרגשת: "חבר וידיד יקר! אני מבקש ממך להתבונן לרגע באותם שדכנים שכבר בחרו בדרך הזאת, והם עוסקים היום בשידוכים בצורה מקצועית, מוגדרת ומסודרת. תסתכל עלינו ותראה שניתן ליהנות ולהיות מאושרים ומרוצים עוד הרבה לפני שרואים הצלחות גדולות. עצם עבודת הקודש שאנו זוכים לעשות, מעניקה לנו הרגשה מרוממת ותחושת שליחות שאין כמותן. עכשיו תחשוב שוב עם עצמך, אם אתה רוצה ושואף להיות חלק מזה..."

ר' חיים יענקל, שכבר עסק בשידוכים ובהצלחה גדולה לפני שהצטרף לתוכנית ההכשרה, ממליץ בחום להימנות עם הקבוצה האיכותית של השדכנים. "לא פעם אומרים לי הורים נרגשים: 'פעם ראשונה אני שומע שדכן מקצועי מדבר אלי...' אני מציע לכל מי שנמשך לתחום הזה, להצטרף אף הוא למהפך שמחולל 'מרכז השידוכים'".

ר' חיים מושקוביץ מנצל את הבמה כדי להמליץ לכם להשתחרר מכל התפיסות שצברתם בעבר על עולם השדכנים. "אחרי שתצטרפו לתוכנית הזאת, תגלו שכל מה שידעתם על הקשיים של השדכנים - פשוט לא קיים!"

והוא מבקש לסיום, לפנות מכאן אל כל מי שבאמת מוכן להשקיע בתחום בעקביות ובמקצועיות: "**בוא, הצטרף אלינו ותהיה גם אתה חלק ממהפך השידוכים בציבור החסידי!**"

לו את השיחות כדי שהוא יוכל להאזין להן ויבין מה אני לא עושה נכון. לתדהמתי הוא שיקף לי שהמשכתי לעשות את השיחות בדיק באותה צורה שהייתי רגיל לעשות לפני כן... מסתבר שהיה לי קשה להתנתק מהסגנון הישן. במשך תקופה ממושכת הוא הדריך וליווה אותי באופן אישי, עד שהשיחות אכן השתפרו ומאז ברוך ה' התחלתי לראות הצלחה..."

שאלה אחת מציקה לי עדיין: אם ר' דוד יונה הצליח להגדיר מחדש את תפקידו של השדכן ולהצליח בו כל כך, למה הוא בעצמו לא מתעסק היום רק בשידוכים?

שקט. נדמה שלשאלה הזאת הם לא ציפו... אך כעבור חצי דקה, מתנדב **ר' אשר** לתקן אותי: "גם היום, בין הדרכה אחת לאחרת, אני רואה אותו משקיע רבות בשידוכים, בעיקר בקרב גילאים מתבגרים, שם הוא רואה את השליחות הגדולה ביותר..."

וכאן משתף **ר' חיים יענקל** בהרהורי ליבו: "השאלה הזאת הציקה לי רבות כשהתחלתי את הקורס. חשבת לי לעצמי, 'אם הצלחת כל כך לשדרג את תפקיד השדכן, למה אתה לא ממשיך לעסוק בזה...' אבל עכשיו, כשאתה שואל אותי את השאלה הזאת, אני חושב שהיה אסור לר' דוד יונה להמשיך לעסוק בעצמו רק בשידוכים. מעבר ליכולות שה' נתן לו להצליח בשידוכים, יש לו גם יכולות אדירות למשוך אחריו אנשים אחרים שעוסקים בזה, והוא מצליח במתק שפתיים ובמסירות אין קץ להוביל אותנו ולהשפיע על שדכנים נוספים להכיר את הדרך החדשה שהוא סלל, ולפעול בצורה הרבה יותר מקצועית."

"ר' דוד יונה עשה מהפך היסטורי בעולם השידוכים ותפקידו לתת לו את כל הכוח להמשיך הלאה ולהגשים את החזון לתועלת אלפי נערים ונערות שמייחלים ומצפים לישועה."

ר' משה דוד מבקש להוסיף תובנה אישית נוספת: "בהתחלה חשבתי שר' דוד יונה החל לעסוק בהכשרת שדכנים, כי הוא רצה לעשות לעצמו עבודה קלה יותר, ואולי גם יותר כסף. וזה הציק לי... אך אחרי שנחשפתי למסירות העצומה שלו לתלמידים, ולשעות הרבות שהוא מעניק - הרבה מעבר למחויבות שלו - לקידום והצלחת כל אחד ממשתתפי התוכנית -

יענקל, "החידוש היה בעצם שינוי היחס שלי כלפי עצמי וכלפי התפקיד שלי. היום אני מבין את הערך האמיתי של התפקיד שאני נושא בו, ואני לא זקוק לטובות של אף אחד. אני כאן כדי לתת שירות ועזרה אמיתית למי שצריך אותי... עצם השינוי הפנימי הזה עשה אצלי את כל ההבדל בין לפני ואחרי..."

"בוא נסכם את זה בקצרה", אומר **ר' חיים,** "היום אני לא מתבייש בעצמי שאני 'שדכן'... העיסוק הזה נותן לי סיפוק ואני נהנה מכל רגע של עשייה, ולא דווקא מהתוצאות..."

אתם מדברים בהתלהבות רבה על 'תוכנית ההכשרה', ואני שואל, האם אתם כל כך בטוחים שכל מי שיעבור את ההכשרה הזאת אכן יצליח לעשות שידוכים?

"ממש לא!!!" הם עונים כולם, ממש כמו במקרה..."

ר' משה דוד מתנדב להסביר: "מי שמגיע כדי ללמוד עוד משהו מעניין, אני מציע לו מראש להישאר בבית, כי היום ניתן להשיג בחינם דברים מעניינים יותר לצפייה... כדי להצליח בשידוכים צריך לעבוד ולהשקיע כמו בכל תחום אחר... ואני יכול להגיד לך מהניסיון שלי, שהשתתפות בתוכנית תוך ביצוע המשימות והמטלות שמקבלים כל הזמן - היא בבחינת 'עבודתם מחנכתם', כי רק תוך כדי עבודה ויישום בשטח - אפשר ללמוד ולהבין את הדברים היטב."

"כל מי שלא יעשה את המשימות ואת העבודה האמיתית בשטח, יכול אולי לרכוש הרבה חומר תאורטי מרתק, אבל שידוכים בטוח לא יצאו ממנו..."

ר' אשר מוסיף, שהתפקיד הזה גם לא מתאים לכל אחד. "כדי להצליח בזה - כמו בכל תחום אחר - צריך להרגיש חיבור לתחום. מי שאוהב את העיסוק הזה ומרגיש שיש לו את היכולת לתרום ולסייע בעניין, עובדו אני ממש ממליץ להצטרף למהפך. יש ברוך ה' מספיק עבודה לכולם, ומי שיתמיד בעשייה וישקיע בהטמעת חומר הלמידה בשטח - יצליח בעז"ה."

וכאן מבקש **ר' חיים** להוסיף עדות אישית: "במשך חודשים ארוכים לא הצלחתי לסגור אף שידוך, למרות כל הכלים שלמדתי. ר' דוד יונה עקב אחרי וביקש ממני לשלוח

פרטי התוכנית להכשרת שדכנים

מנטור אישי צמוד

לכל משתתף
למעקב וליווי אישיים

גיבוש קהילה תומכת

עבור השדכנים
לעזרה ותמיכה הדדית

18 מפגשים שבועיים

4 שעות כל מפגש

תנאי סף להצטרפות לתוכנית:

- ✓ תקשורת בין-אישית טובה
- ✓ יכולת הזדהות ויצירת חיבור עם אנשים
- ✓ ניסיון בעבודה חינוכית, חברתית, טיפולית או כל עיסוק מול אנשים
- ✓ משמעת עצמית גבוהה ונכונות רבה להשקיע

**לשמיעת שיעור לדוגמא
וכן עדויות מרגשות מפי בוגרי התכנית
התקשר לקו הייחודי של 'מרכז השידוכים':**

077-490-4167

הששינוי בידיוני!

לפרטים ולהצטרפות לתכנית ההכשרה חייג עכשיו:

077-490-4167

אתה מצטרף?

מרכז
הכשרה וליווי
להצלחה בשידוכים
השידוכים
בהנהלת ר' דוד יונה קליין

הוצאות הפצת הגיליון נודבו לזכות
מרדכי בן חנה, דוד שלמה בן מרים.
לזיווג הגון בקרוב ובניקל אמן!